

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง แนวทางการบริหารจัดการระบบบำบัดน้ำเสียให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
กรณีการเข้าร่วมกิจการกับหน่วยงานอื่น

องค์การจํการน้ำเสียได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๓๐๑/๖๔๖ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า ตามที่องค์การจํการน้ำเสียได้เคยมีหนังสือถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อหารือข้อกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการดำเนินงานตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การจํการน้ำเสีย พ.ศ. ๒๕๓๘ จำนวนสองฉบับ คือ

๑. หนังสือองค์การจํการน้ำเสีย ที่ ทส ๑๓๐๑/๖๔๙ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ เรื่อง ขอรื้อกรณีการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียเฉพาะจุดและอาคารควบคุมของโครงการพระราชดำริ โครงการพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีความเห็นปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสีย และอาคารควบคุม ขององค์การจํการน้ำเสีย เรื่องเสร็จที่ ๔๗๖/๒๕๕๒ ว่า “...มาตรา ๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การจํการน้ำเสีย พ.ศ. ๒๕๓๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การจํการน้ำเสีย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๔ บัญญัติให้องค์การจํการน้ำเสียมีวัตถุประสงค์หลักในการจัดตั้งเพื่ดำเนินการจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมสำหรับการบำบัดน้ำเสียภายในเขตพื้นที่จํการน้ำเสีย ซึ่งหมายถึงเป็นการดำเนินงานที่องค์การจํการน้ำเสียเป็นเจ้าของและรับผิดชอบกิจการนั้นโดยตรง นอกจากนี้ ยังมีวัตถุประสงค์รองในการให้บริการรับบริหารหรือจํการระบบบำบัดน้ำเสียทั้งในและนอกเขตพื้นที่จํการน้ำเสีย รวมทั้งบริการหรือกิจการต่อเนื่องที่เกี่ยวกับการจํการน้ำเสียอย่างมีประสิทธิภาพในเชิงเศรษฐกิจ ซึ่งในการให้บริการรับบริหารหรือจํการระบบบำบัดน้ำเสียทั้งในและนอกเขตพื้นที่จํการน้ำเสีย นั้น องค์การจํการน้ำเสียสามารถดำเนินการสำรวจ วางแผนปฏิบัติการ ออกแบบ ก่อสร้าง ดำเนินการจํการและบำรุงรักษา ตลอดจนติดตามตรวจสอบผลการดำเนินการระบบบำบัดน้ำเสียตามตรา ๗ (๒) แห่งพระราชกฤษฎีกานี้ให้แก่ส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นไม่ว่าจะเป็นราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง หรือบุคคลใดที่มีข้อ้องการจํการน้ำเสียก็ได้ แต่ระบบบำบัดน้ำเสียที่้องการจํการน้ำเสียจะให้บริการรับบริหารหรือจํการนั้นจะต้องเป็นโครงการที่เป็นของส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่น โดยใช้งบประมาณของส่วนราชการหรือหน่วยงานนั้น และ้องการจํการน้ำเสียมีฐานะเป็นผู้รับดำเนินการให้กับส่วนราชการหรือหน่วยงานดังกล่าว แต่ถ้าโครงการใดมีที่มาของการดำเนินงานหรืองบประมาณที่ใช้ดำเนินการ

ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑/๐๙๐๘ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๓ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

แตกต่างกันไปจากนี้ และการดำเนินการอยู่ในความรับผิดชอบขององค์การจัดการน้ำเสียโดยตรง องค์การจัดการน้ำเสียจะดำเนินการได้เฉพาะในเขตพื้นที่จัดการน้ำเสีย และต้องเป็นการจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมตามวัตถุประสงค์หลักเท่านั้น”

๒. หนังสือองค์การจัดการน้ำเสีย ที่ ทส ๑๓๐๑/๑๕๒๑ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ เรื่อง ขอรื้อหรือแนวทางการเข้าบริหารหรือจัดการระบบบำบัดน้ำเสียให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีความเห็นปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง แนวทางการเข้าบริหารจัดการระบบบำบัดน้ำเสียให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่องเสร็จที่ ๑๐๘/๒๕๕๓ ว่า “...การดำเนินการขององค์การจัดการน้ำเสีย เป็นเพียงการให้บริการรับบริหารหรือจัดการแทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่านั้น ซึ่งองค์การจัดการน้ำเสียอาจใช้วิธีการต่าง ๆ ตามที่กฎหมายกำหนดในมาตรา ๗ ก็ได้ ดังนั้น จึงเห็นว่า การดำเนินการในลักษณะที่หารือมาเป็นการบริหารจัดการตามมาตรา ๗ (๑๐) เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การจัดการน้ำเสียตามมาตรา ๖ อย่างไรก็ดี การเข้าร่วมกิจการเช่นนี้ ต้องเป็นไปตามแผนปฏิบัติการ ระเบียบ หรือข้อบังคับตามที่คณะกรรมการองค์การจัดการน้ำเสีย กำหนดไว้ในมาตรา ๗ และมาตรา ๑๘ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การจัดการน้ำเสีย พ.ศ. ๒๕๓๘”

องค์การจัดการน้ำเสียมีข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า องค์การจัดการน้ำเสียได้เข้าบริหารหรือจัดการระบบบำบัดน้ำเสียให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือส่วนราชการ หรือหน่วยงานอื่น เช่น โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ โดยมีการทำข้อตกลงร่วมระหว่างกัน เป้าหมายเพื่อช่วยส่งเสริมสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการ หรือหน่วยงานอื่นให้สามารถเดินระบบบำบัดน้ำเสีย และบริหารจัดการระบบบำบัดน้ำเสียได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยองค์การจัดการน้ำเสียมิได้มุ่งเน้นในจำนวนเงินค่าตอบแทน หรือค่าตอบแทนเฉพาะที่เป็นเงินเท่านั้น แต่เน้นการสร้างจิตสำนึกและการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาผลกระทบน้ำเสียของชุมชน สังคม และประเทศชาติเป็นสำคัญ อันเป็นไปตามเหตุผลในการจัดตั้งองค์การจัดการน้ำเสีย ที่ว่า “...การดำเนินการแก้ไขปัญหาน้ำเสียจำเป็นต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง อำนาจในการจัดการน้ำเสียยังกระจัดกระจายอยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานของรัฐหลายหน่วยงาน ส่งผลให้การดำเนินงานซ้ำซ้อนไม่เป็นเอกภาพ ขาดประสิทธิภาพ และเพื่อให้การจัดการน้ำเสียเป็นไปอย่างประหยัด มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับหลักทางวิศวกรรมศาสตร์และเศรษฐศาสตร์” ด้วยหลักการนี้เอง องค์การจัดการน้ำเสียจึงได้จัดสรรงบประมาณเข้าไปปรับปรุงฟื้นฟูบริหารหรือจัดการระบบบำบัดน้ำเสียให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการ หรือหน่วยงานอื่นตามที่หน่วยงานนั้น ๆ ร้องขอ และทำข้อตกลงร่วมระหว่างกันมีกำหนดเวลาเป็นคราว ๆ เช่น ๔ ปี โดยในปีแรก องค์การจัดการน้ำเสียสนับสนุนค่าใช้จ่ายจำนวนร้อยละ ๑๐๐ ปีที่สองและปีต่อ ๆ ไปสนับสนุนค่าใช้จ่ายแบบถดถอย เช่น ร้อยละ ๗๕ ร้อยละ ๕๐ และร้อยละ ๒๕ เมื่อครบกำหนดเวลาตามข้อตกลงร่วม องค์การจัดการน้ำเสียจะส่งมอบระบบบำบัดน้ำเสียคืนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการ หรือหน่วยงานอื่นนั้นรับไปดำเนินการเองอย่างมีประสิทธิภาพ และยั่งยืนต่อไป ซึ่งองค์การจัดการน้ำเสียเข้าใจตลอดมาว่าเงินสนับสนุนค่าใช้จ่ายเป็นเงินที่องค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่นชำระให้แก่องค์การการจัดการน้ำเสียตามเงื่อนไขในข้อตกลงร่วม และเป็นไปตามมติคณะกรรมการองค์การการจัดการน้ำเสียที่ได้เห็นชอบตามแผนปฏิบัติการและกรอบการเจรจาการจ่ายเงินสมทบค่าบริการหรือจัดการระบบบำบัดน้ำเสีย โดยองค์การการจัดการน้ำเสียได้นำมาออกเป็นคำสั่งองค์การการจัดการน้ำเสีย เพื่อใช้เป็นระเบียบและแนวทางการเจรจาทำข้อตกลงร่วมกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้น ถือได้ว่าเงินสนับสนุนค่าใช้จ่ายที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นชำระให้แก่องค์การการจัดการน้ำเสียเป็นค่าตอบแทนในการบริหารหรือจัดการระบบบำบัดน้ำเสีย แม้ว่าจะไม่ครบเต็มตามจำนวนที่องค์การการจัดการน้ำเสียออกค่าใช้จ่ายไปก่อนก็ตาม เพราะค่าตอบแทนในส่วนที่ขาดก็คือผลประโยชน์ที่สาธารณชน สังคม และประเทศชาติ พึงได้รับจากการแก้ไขปัญหาและลดมลภาวะน้ำเสีย และตามความเป็นจริงยังไม่มีหน่วยงานใดเข้ามาแก้ไขปัญหาเหล่านี้อย่างจริงจัง

อย่างไรก็ตาม เนื่องด้วยในการประชุมคณะกรรมการองค์การการจัดการน้ำเสีย ครั้งที่ ๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๓ คณะกรรมการองค์การการจัดการน้ำเสียได้พิจารณาบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๐๘/๒๕๕๓ แล้ว เห็นว่ายังมีบางประเด็นที่ยังไม่ชัดเจนและต้องนำมาพิจารณาเพื่อให้ได้ข้อยุติก่อนที่องค์การการจัดการน้ำเสียจะดำเนินงานต่อไป คือ การที่องค์การการจัดการน้ำเสียทำข้อตกลงร่วมเข้าบริหารจัดการระบบบำบัดน้ำเสียให้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น โดยองค์การการจัดการน้ำเสียจัดสรรงบประมาณเข้าดำเนินการไปก่อน และหลังจากนั้นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะจ่ายเงินคืนในลักษณะสนับสนุนค่าใช้จ่ายหรือเงินสมทบหรือเงินที่ได้รับจากการจัดเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสียให้แก่องค์การการจัดการน้ำเสียตามข้อตกลงร่วม ซึ่งในบันทึกหน้า ๒ ระบุไว้ว่า “...ซึ่งอาจไม่ครบจำนวนร้อยละ ๑๐๐...” แต่ข้อความของบันทึกในหน้า ๔ ระบุไว้ว่า “...แล้วองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตกลงชำระเงินคืนพร้อมค่าตอบแทนในการดำเนินการให้แก่องค์การการจัดการน้ำเสียเป็นงวด ๆ...” คณะกรรมการองค์การการจัดการน้ำเสียจึงมีข้อสงสัยว่า ค่าตอบแทนที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นคืนให้กับองค์การการจัดการน้ำเสียตามเงื่อนไขในข้อตกลงร่วมซึ่งเป็นจำนวนที่น้อยกว่าจำนวนเงินที่องค์การการจัดการน้ำเสียจัดสรรงบประมาณเข้าดำเนินการไปก่อน การดำเนินการเช่นนี้องค์การการจัดการน้ำเสียมีอำนาจกระทำได้ตามมาตรา ๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การการจัดการน้ำเสียฯ หรือไม่ ที่ประชุมคณะกรรมการองค์การการจัดการน้ำเสียจึงมีมติให้องค์การการจัดการน้ำเสียทำหนังสือเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้พนักงานกฎหมายของกระทรวงฯ พิจารณาประเด็นดังกล่าว

ต่อมากลุ่มงานกฎหมาย สำนักบริหารกลาง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้ความเห็นว่า “...เห็นควรให้คณะกรรมการองค์การการจัดการน้ำเสียมีหนังสือขอหารือไปยังคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อให้ความเห็นในประเด็นดังกล่าว เนื่องจากเป็นผู้ให้ความเห็นในเรื่องนี้โดยตรง ซึ่งจะสามารถให้ความชัดเจนในประเด็นข้อสงสัยต่าง ๆ ได้ดีที่สุด”

ทั้งนี้ ขณะนี้องค์การการจัดการน้ำเสียไม่สามารถจัดสรรงบประมาณการดำเนินงานเข้าบริหารจัดการระบบบำบัดน้ำเสียแก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึงโครงการอื่นเนื่องมาจากพระราชดำริ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ กับยังมิได้รับอนุมัติเงินประจำงวดจากสำนักงบประมาณเพื่อชำระหนี้ค่างจ่ายค่าไฟฟ้า น้ำประปา และค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวที่ปฏิบัติ

หน้าที่อยู่ตามโรงบำบัดน้ำเสียขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึงโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริหลายพื้นที่ทั่วประเทศ อันมีผลกระทบทำให้ลูกจ้างไปร้องเรียนส่วนราชการ หน่วยงานต่าง ๆ สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน สื่อมวลชน และฟ้องดำเนินคดีองค์การจัดการน้ำเสียต่อศาลแรงงานจำนวนหลายคดี

ดังนั้น องค์การจัดการน้ำเสียจึงขอความเห็นเพิ่มเติมในประเด็นเกี่ยวกับค่าตอบแทนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นคืนให้กับองค์การจัดการน้ำเสียตามเงื่อนไขในข้อตกลงร่วม ซึ่งเป็นจำนวนที่น้อยกว่าจำนวนเงินที่องค์การจัดการน้ำเสียจัดสรรงบประมาณเข้าดำเนินการไปก่อนหน้านี้ องค์การจัดการน้ำเสียมีอำนาจกระทำได้ตามมาตรา ๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การจัดการน้ำเสีย พ.ศ. ๒๕๓๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การจัดการน้ำเสีย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๔ หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) ได้พิจารณาข้อหารือขององค์การจัดการน้ำเสีย โดยมีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงบประมาณ) และผู้แทนองค์การจัดการน้ำเสีย เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) ได้เคยให้ความเห็น เรื่อง แนวทางการเข้าบริหารจัดการระบบบำบัดน้ำเสียให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไว้ในเรื่องเสร็จที่ ๑๐๘/๒๕๕๓^๑ สรุปได้ว่า การที่องค์การจัดการน้ำเสียได้ทำข้อตกลงร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อปรับปรุง พื้นฟู และบริหารจัดการระบบบำบัดน้ำเสียที่ได้ก่อสร้างไว้แล้ว โดยร่วมกันวางแผนและดำเนินงานบริหารจัดการปัญหาน้ำเสียแบบครบวงจร เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการต่อไปได้ ด้วยการใช้งบประมาณขององค์การจัดการน้ำเสียเพื่อดำเนินการก่อน แล้วให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชำระเงินพร้อมค่าตอบแทนการดำเนินการคืนให้แก่องค์การจัดการน้ำเสียเป็นงวด ๆ และเมื่อครบกำหนดเวลาตามข้อตกลงแล้ว องค์การจัดการน้ำเสียจะส่งมอบทรัพย์สินทั้งหมดคืนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการต่อไปนั้น จึงถือได้ว่าการนี้มีที่มาจากโครงการซึ่งเป็นของหน่วยงานหรือส่วนราชการอื่น การดำเนินการขององค์การจัดการน้ำเสียเป็นเพียงการให้บริการรับบริหารหรือจัดการแทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่านั้น ซึ่งองค์การจัดการน้ำเสียอาจใช้วิธีการต่าง ๆ ตามที่กฎหมายกำหนดในมาตรา ๗^๒ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การจัดการน้ำเสีย พ.ศ. ๒๕๓๘ ก็

^๑บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง แนวทางการเข้าบริหารจัดการระบบบำบัดน้ำเสียให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๑/๐๑๔๑ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๒มาตรา ๗ ให้ อจน. มีอำนาจกระทำการต่าง ๆ ภายในขอบวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๖ และอำนาจเช่นนี้ให้รวมถึง

(๑) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครองหรือทรัพย์สินต่าง ๆ สร้าง ซื้อ ว่าจ้าง รับจ้าง จัดหา ขาย จำหน่าย เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ ยืม ให้ยืม รับจำนำ รับจำนอง แลกเปลี่ยน โอน รับโอน หรือดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินทั้งในและนอกราชอาณาจักร ตลอดจนรับทรัพย์สินที่มีผู้ทูลให้

(๑/๑) ให้คำแนะนำหรือเสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาเกี่ยวกับการประกาศกำหนดเขตพื้นที่จัดการน้ำเสีย

ได้ และเห็นว่าการดำเนินการขององค์การจัดการน้ำเสียในลักษณะดังกล่าวเป็นการบริหารจัดการ โดยการเข้าร่วมกิจการกับหน่วยงานอื่นตามมาตรา ๗ (๑๐) เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของ องค์การจัดการน้ำเสียตามมาตรา ๖^๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว โดยการเข้าร่วมกิจการเช่นว่า นี้ เป็นการร่วมลงทุนด้วยกันทั้งสองฝ่ายเพื่อให้มีระบบบำบัดน้ำเสียในพื้นที่ ส่วนเรื่องสัดส่วนที่ องค์การจัดการน้ำเสียจะร่วมลงทุนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะเป็นสัดส่วนและมีมูลค่า เท่าใด รวมทั้งจะกำหนดค่าตอบแทนด้วยหรือไม่เป็นเรื่องที่คณะกรรมการองค์การจัดการน้ำเสีย

(๒) สำรวจ วางแผนปฏิบัติการ ออกแบบ ก่อสร้าง ดำเนินการ จัดการและบำรุงรักษาระบบ บำบัดน้ำเสียและระบบบำบัดน้ำเสียรวม รวมทั้งติดตามตรวจสอบผลการดำเนินการของระบบบำบัดน้ำเสียทั้งใน และนอกเขตพื้นที่จัดการน้ำเสีย และระบบบำบัดน้ำเสียรวมในเขตพื้นที่จัดการน้ำเสีย

(๓) ดำเนินการเกี่ยวกับการนำน้ำเสียกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่และการผลิตพลังงานจากน้ำ เสีย เพื่อให้เป็นไปตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติและตามข้อตกลงร่วม

(๔) ทำข้อตกลงร่วม เพื่อให้การจัดการน้ำเสียในเขตพื้นที่จัดการน้ำเสียบรรลุเป้าหมายและมี ประสิทธิภาพ

(๕) เก็บค่าบริการ ค่าธรรมเนียม หรือค่าบริหารจัดการสำหรับการบำบัดน้ำเสีย

(๖) กู้หรือยืมเงินภายในและภายนอกราชอาณาจักร

(๗) ให้กู้หรือให้ยืมเงินโดยมีหลักประกันด้วยทรัพย์สินเพื่อประโยชน์แก่กิจการของ อจน.

(๘) ออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุน

(๙) จัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดเพื่อประกอบกิจการจัดการน้ำเสียในเขตพื้นที่ จัดการน้ำเสีย

(๑๐) เข้าร่วมกิจการกับหน่วยงานอื่นไม่ว่าจะเป็นของเอกชนหรือของรัฐ ทั้งในและนอก ราชอาณาจักร หรือกับองค์กรระหว่างประเทศ หรือถือหุ้นในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด ทั้งนี้ เพื่อ ประโยชน์แก่กิจการอันอยู่ในวัตถุประสงค์ของ อจน.

(๑๑) ตั้งหรือรับเป็นตัวแทน ตัวแทนค้าต่าง หรือนายหน้าในกิจการตามวัตถุประสงค์ของ อจน.

(๑๒) ว่าจ้างหรือมอบให้บุคคลใดประกอบกิจการส่วนหนึ่งส่วนใดของ อจน.

(๑๓) ประสานงานกับราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น หรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง กับการจัดการน้ำเสีย

(๑๔) กระทำการอื่นบรรดาที่เกี่ยวกับหรือเนื่องในการจัดการให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของ อจน.

ในการจัดเก็บค่าบริการ ค่าธรรมเนียม หรือค่าบริหารจัดการตาม (๕) อจน. อาจมอบหมาย ให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ จัดเก็บหรือเรียกเก็บเพื่อ อจน. ก็ได้ ทั้งนี้ โดยให้คิดค่าใช้จ่ายตามอัตราที่ อจน. ตกลงร่วมกับส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือ หน่วยงานอื่นของรัฐ ที่จัดเก็บหรือเรียกเก็บนั้น แล้วแต่กรณี

^๓มาตรา ๖ อจน. มีวัตถุประสงค์ในการจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมสำหรับการบำบัดน้ำ เสียภายในเขตพื้นที่จัดการน้ำเสีย และการให้บริการรับบริหารหรือจัดการระบบบำบัดน้ำเสีย ทั้งในและนอกเขต พื้นที่จัดการน้ำเสีย รวมทั้งบริการหรือกิจการต่อเนื่องที่เกี่ยวกับการจัดการน้ำเสียอย่างมีประสิทธิภาพในเชิง เศรษฐกิจ

จะต้องพิจารณาดำเนินการโดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์และเจตนารมณ์ในการจัดตั้งองค์การ
น้ำเสีย ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามแผนปฏิบัติการ ระเบียบ หรือข้อบังคับตามที่คณะกรรมการองค์การ
จัดการน้ำเสียกำหนด โดยในการคำนวณอัตราค่าลงทุนหรือค่าตอบแทนที่องค์การจัดการน้ำเสียจะ
ได้รับจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่จำเป็นต้องได้รับเต็มตามจำนวนมูลค่าของการลงทุน และ
อาจแตกต่างกันได้ตามข้อตกลงในการร่วมลงทุนทั้งที่เป็นตัวเงินหรือเป็นการดำเนินการอย่างอื่น
โดยคำนึงถึงฐานะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับจากการ
บริการของรัฐ ซึ่งเป็นเรื่องที่องค์การจัดการน้ำเสียและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะทำความตกลง
ร่วมกันแล้วแต่กรณี

(ลงชื่อ) พรทิพย์ จਾਲะ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กันยายน ๒๕๕๓